

Zawiadomienie Komisji

Wybór dotyczący odroczonego stosowania zasad włączenia dochodu do opodatkowania (IIR) i niedostatecznie opodatkowanych zysków (UTPR) zgodnie z art. 50 dyrektywy w sprawie filaru 2

(C/2023/1536)

1. Uwagi ogólne

Art. 56 dyrektywy Rady (UE) 2022/2523 ⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą w sprawie filaru 2”) zobowiązuje państwa członkowskie Unii Europejskiej (UE) do wprowadzenia w życie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy w sprawie filaru 2 w terminie do dnia 31 grudnia 2023 r. Państwa są zobowiązane niezwłocznie przekazać Komisji tekst tych przepisów i stosować te przepisy w odniesieniu do lat podatkowych rozpoczynających się od dnia 31 grudnia 2023 r.

W art. 50 ust. 1 dyrektywy w sprawie filaru 2 przewidziano jednak, że państwa członkowskie, „w których ma siedzibę nie więcej niż dwanaście jednostek dominujących najwyższego szczebla grup objętych zakresem stosowania niniejszej dyrektywy”, mogą dokonać wyboru o odroczeniu stosowania zasad włączenia dochodu do opodatkowania (IIR) i niedostatecznie opodatkowanych zysków (UTPR) o sześć kolejnych lat podatkowych rozpoczynających się od dnia 31 grudnia 2023 r. Państwa członkowskie, które dokonają takiego wyboru, muszą powiadomić o tym Komisję przed dniem 31 grudnia 2023 r.

2. Zakres obowiązku transpozycji dyrektywy w sprawie filaru 2 w przypadku wyboru

Odstępstwo przewidziane w art. 50 ust. 1 dyrektywy w sprawie filaru 2 stanowi tymczasowy wyjątek od obowiązków przewidzianych w rozdziale II „IIR i UTPR” (tj. art. 5–14 dyrektywy w sprawie filaru 2). Art. 50 ust. 1 dyrektywy w sprawie filaru 2 umożliwia zatem tym państwom członkowskim niestosowanie IIR i UTPR przez sześć kolejnych lat podatkowych od dnia 31 grudnia 2023 r.

Sam fakt, że niektóre państwa członkowskie mogą skorzystać z takiego wyboru, nie powinien zakłócać funkcjonowania systemu filaru 2 w UE i poza nią. Z tego powodu państwo członkowskie dokonujące wyboru musi mimo wszystko transponować wszystkie pozostałe odpowiednie przepisy dyrektywy w sprawie filaru 2, aby umożliwić podatnikom oraz innym państwom członkowskim i jurysdykcjom właściwe stosowanie systemu.

Szczególnie ważne jest podkreślenie, że wyżej opisany wybór nie skutkuje zwolnieniem grupy z podatków wyrównawczych w innych państwach członkowskich lub państwach trzecich. Upoważnia on jedynie te państwa członkowskie, które zdecydowały się na odstępstwo, do niestosowania IIR i UTPR przez sześć kolejnych lat podatkowych, począwszy od dnia 31 grudnia 2023 r.

Wynika z tego, że państwa członkowskie, które dokonują wyboru, muszą ustanowić przepisy, które:

- zobowiązują krajowe jednostki dominujące najwyższego szczebla do:
 - wskazania wyznaczonej jednostki raportującej w innym państwie członkowskim lub państwie trzecim,
 - identyfikacji krajowych jednostek składowych grupy, które podlegają przepisom dyrektywy w sprawie filaru 2, oraz ich funkcji w systemie (np. jednostki dominującej niższego szczebla, stałego zakładu, spółki transparentnej podatkowo lub podmiotu joint venture),
 - przetwarzania i przekazywania wszystkich informacji przekazanych przez lokalne jednostki składowe wyznaczonej jednostce raportującej (zob. poniżej);
- zobowiązują lokalne jednostki składowe do:
 - udzielenia informacji niezbędnych do obliczenia podatku wyrównawczego każdej jednostki składowej, uwzględniając również wszelkie szczególne korekty (zwłaszcza odroczonego podatku dochodowego),
 - udzielenia informacji niezbędnych do obliczenia efektywnej stawki opodatkowania dla każdej jurysdykcji.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2022/2523 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie zapewnienia globalnego minimalnego poziomu opodatkowania międzynarodowych grup przedsiębiorstw oraz dużych grup krajowych w Unii (Dz.U. L 328 z 22.12.2022, s. 1).

Jeżeli jednak państwo członkowskie, które zamierza wybrać opcję przewidzianą w art. 50 dyrektywy w sprawie filaru 2, chciałoby wprowadzić kwalifikowany krajowy (minimalny) podatek wyrównawczy, zakres koniecznej transpozycji byłby szerszy. W takich przypadkach nie byłoby konieczne wdrożenie jedynie przepisów nakładających zasady IIR oraz UTPR na lokalne jednostki składowe (tj. rozdział II dyrektywy w sprawie filaru 2).

3. Państwa członkowskie, które dokonały wyboru i powiadomiły o tym Komisję

Na dzień 12 grudnia 2023 r. następujące państwa członkowskie powiadomiły Komisję o zamiarze wybrania odroczonego stosowania IIR oraz UTPR zgodnie z art. 50 dyrektywy w sprawie filaru 2, wskazując, że na ich terytorium siedzibę ma nie więcej niż dwanaście jednostek dominujących najwyższego szczebla grup objętych zakresem stosowania tej dyrektywy:

- Estonia,
 - Łotwa,
 - Litwa,
 - Malta,
 - Słowacja.
-